

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 14.1.2014 г.
COM(2014) 1 final

2014/0005 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

През юни 2005 г. Съветът на Европейския съюз прие Регламент (ЕО) № 1236/2005 относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Регламентът влезе в сила на 30 юли 2006 г.

Хартата на основните права на Европейския съюз, която стана правнообвързваща с влизането в сила на Договора от Лисабон през декември 2009 г., се прилага за институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, както и за държавите членки при прилагането на законодателството на Съюза.

Европейската комисия измени приложения II и III към този регламент посредством Регламент за изпълнение (ЕС) № 1352/2011, който влезе в сила на 21 декември 2011 г., най-вече с оглед на установяването на контрол върху износа на някои лекарствени продукти с цел предотвратяване на използването на такива продукти за прилагане на смъртно наказание (екзекуции чрез поставяне на инжекция със смъртоносна доза). Това изменение беше придружено от насоки за прилагането на членове 5 и 6 от Регламент (ЕО) № 1236/2005 съгласно Работен документ на службите на Комисията SEC(2011)1624 от 20 декември 2011 г.

Комисията започна преразглеждане на Регламент (ЕО) № 1236/2005 в неговата цялост, в отговор по-специално на Резолюция на Европейския парламент от 17 юни 2010 г.¹ През пролетта на 2012 г. Комисията публикува покана за представяне на кандидатури с цел създаване на експертна група, която да подпомогне Комисията при преразглеждането. В периода от юли 2012 г. до юли 2013 г. експертната група проведе шест срещи със съответните служби на Комисията в Брюксел.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

След публикуването на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1352/2011 на Комисията някои производители на лекарствени продукти в ЕС изразиха своето несъгласие техните продукти да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание. Производителите от ЕС на лекарствен продукт, който не е предмет на контрол на износа, но би могъл да се използва за поставянето на инжекция със смъртоносна доза в Съединените американски щати, уведомиха Европейската комисия за мерките, които те са предприели, за да гарантират, че дистрибуторите им в трети държави предотвратяват използването на този продукт с цел прилагане на смъртно наказание. Както производителите износители, така и компетентните органи посочиха, че сегашната система за контрол на износа на лекарствени продукти, представляващи голям брой операции по износ годишно, е ненужно тромава.

Експертната група даде ценен принос в процеса на преразглеждане, най-вече що се отнася до съдебната практика на Европейския съд по правата на човека и по отношение на стоките, продавани като подходящи за опазване на закона и обществения ред, които биха могли да се използват с цел изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Експертите бяха на мнение, че трябва да се предприемат допълнителни мерки за подпомагане на предотвратяването на

---

¹ Резолюция P7_TA(2010)0236 (ОВ С 236 Е, 12.8.2011 г., стр. 107).

нарушаването на правата на човека, но също така признаха, че ограниченията върху търговията следва да бъдат оценени на друга основа, а не просто да бъде забранена употребата на оборудване за целите на опазването на закона и обществения ред.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

3.1 Контрол върху износа във връзка с прилагането на смъртно наказание

От 21 декември 2011 г. приложение III съдържа раздел със заглавие „Продукти, които могат да бъдат използвани за екзекутирането на хора чрез поставянето на инжекция със смъртоносна доза“. Свързаният с тези продукти контрол на износа следва да се прилага, за да се предотврати използването им с цел прилагане на смъртно наказание в трети държави. С настоящия текст на Регламент (ЕО) № 1236/2005 се установява режим на контрол върху износа, с който се цели предотвратяването на използването на изнесените от ЕС стоки за изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. В Регламента следва да се вмъкнат конкретна глава, в която да се разгледа контролът върху износа, който следва да се прилага с оглед на предотвратяването на използването на подложени на контрол стоки с цел прилагане на смъртно наказание, и конкретен списък на подложени на контрол стоки, наричан по-нататък приложение IIIa, за да се постигне яснота относно целите и начините на прилагане на този контрол.

Изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание се считат за незаконни и в много случаи са практики, които не се прилагат в цялата държава, особено като се има предвид, че съществуват международни инструменти, с които се забраняват изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко и унижително отнасяне или наказание без изключение. За разлика от това обикновено прилагането на смъртно наказание е предвидено от закона, ако държавата не го е отменила. Ето защо е уместно да бъде разгледан въпросът за това дали дадена държава следва да бъде освободена от контрол, имащ за цел да предотврати прилагането на смъртно наказание.

През 1983 г. Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (по-нататък „Европейската конвенция за правата на човека“) беше допълнена с протокол № 6 относно забраната на смъртното наказание. С този протокол на държавите се разрешава да въведат нормативна разпоредба относно смъртното наказание по отношение на действия, извършени по време на война или при непосредствена заплаха от война. През 2003 г. с протокол № 13 бе забранено прилагането на смъртно наказание при каквито е да е обстоятелства. Тези протоколи бяха ратифицирани от държавите — членки на ЕС, а също така и от редица други държави, които членуват в Съвета на Европа. Албания, Андора, Босна и Херцеговина, Грузия, Исландия, Лихтенщайн, бившата югославска република Македония, Молдова, Черна гора, Норвегия, Сан Марино, Сърбия, Швейцария, Турция и Украйна ги ратифицираха и не прилагат смъртно наказание при никакви обстоятелства. Армения и Азербайджан ратифицира само протокол № 6.

През 1989 г. Общото събрание на ООН прие и прогласи втория факултативен протокол към Международния пакт за граждански и политически права, с който се цели отмяната на смъртното наказание. Държавите, страни по този протокол, се задължават да отменят смъртното наказание, но член 2 им позволява да формулират резерва в момента на ратифициране или присъединяване, с която се предвижда прилагането на смъртно наказание в изпълнение на присъда за особено тежко престъпление от военен характер, извършено по време на война. Освен държавите — членки на ЕС, и някои

други европейски държави, Аржентина, Австралия, Бенин, Боливия, Канада, Кабо Верде, Колумбия, Коста Рика, Джибути, Еквадор, Гвинея Бисау, Хондурас, Киргизстан, Либерия, Мадагаскар, Мексико, Монголия, Мозамбик, Намибия, Непал, Нова Зеландия, Никарагуа, Панама, Парагвай, Филипините, Руанда, Сао Томе и Принсипи, Сейшелските острови, Южна Африка, Източен Тимор, Туркменистан, Уругвай, Узбекистан и Венецуела също станаха страни по този протокол без резерва. Азербайджан, Бразилия и Чили също се присъединиха, но направиха резерва по член 2.

Предвид тези сериозни международни ангажименти, поети по силата на протокол № 13 към Европейската конвенция за правата на човека или без резерва съгласно член 2 от втория факултативен протокол към Международен пакт за граждански и политически права, износът към държави, които са страни по някой от тях, е предмет на конкретно разрешение с цел предотвратяване на използването на съответните стоки за налагане на смъртно наказание и може да попадне в обхвата на генерално разрешение за износ. Такова разрешение следва да бъде предмет на прилагане на подходящи условия, за да се избегне отклоняването на стоките към държава, която не е отменила смъртното наказание, без предварителен контрол от страна на компетентните органи. С оглед на това генералното разрешение следва да се прилага само в случаите, когато крайният потребител на изнасяните стоки не е установен в държавата на местоназначение и не е налице реекспорт към друга държава. Ако тези условия не са изпълнени, заявлението за специфично или глобално разрешение следва да се подава до компетентните органи.

3.2 Допълнителни мерки относно стоките, изброени в списъците

Що се отнася до настоящия контрол върху износа, прилаган, за да се предотврати използването на стоки, изнасяни от ЕС с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание, беше предложено настоящите търговски ограничения да бъдат допълнени от ограничения по отношение на брокерските услуги, техническата помощ и транзитното преминаване. Във връзка с това възникват подобни проблеми, когато се разглежда въпросът дали такива ограничения са необходими и пропорционални за предотвратяване на използването на стоките, изброени в приложение IIIa, с цел прилагане на смъртно наказание, от една страна, и за предотвратяване на използването на стоките, изброени в приложение III, за изтезания и други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание, от друга страна. Затова, ако бъде счетено, че са необходими и пропорционални допълнителни ограничения, може да бъде направена една-единствена оценка, въпреки че целта и възможните изключения ще се различават.

3.2.1 Брокерски услуги, свързани със стоките, изброени в приложение II

По отношение на оборудването или стоките, изброени в приложение II, в настоящите разпоредби (членове 3 и 4) вече е включено предоставянето на техническа помощ, а с определенията за внос и износ се гарантира, че влизането и излизането на транзитно преминаващи оборудване или стоки са предмет на забрани. Предоставянето на брокерски услуги във връзка с такова оборудване или стоки не е забранено. Въз основа на определението за брокерски услуги в Регламент (ЕО) № 428/2009, с който се установява режимът на ЕС за контрол върху износа, трансфера, брокерската дейност и транзита на изделия с двойна употреба, брокерската дейност, свързана с оборудване или стоки, които не се намират в ЕС, следва да бъде забранена. С определението настоящата забрана придобива полезно ново измерение, което обхваща единствено оборудването или стоките, които се намират в ЕС. Тъй като единствено използването на оборудването или стоките, изброени в приложение II, може да бъде предмет на

забрана, забраната за предоставяне на брокерски услуги е необходима и пропорционална мярка за защита на обществените морални ценности.

3.2.2 Брокерски услуги, свързани със стоките, изброени в приложение III или в приложение IIIa, и транзит на тези стоки

Износът на оборудването или стоките, изброени в приложение III или в приложение IIIa, е предмет на мерки за контрол. Такова оборудване или стоки имат както законна, така и незаконна употреба, което е тяхна обща характеристика с изделията с двойна употреба, подлежащи на контрол по силата на Регламент (ЕО) № 428/2009. Съгласно този регламент предоставянето на брокерски услуги не е предмет на цялостен контрол, нито е налице контрол върху всички транзитно преминаващи стоки. За конкретен случай компетентните органи могат да уведомят брокера, че въпросните изделия са или могат да бъдат предназначени, изцяло или частично, за употреба във връзка с разработка, производство, обработка, експлоатация, поддръжка, складиране, откриване, идентифициране или разпространение на химически, биологически или ядрени оръжия или други ядрени взривни устройства или за разработка, производство, поддръжка или съхранение на ракети, способни да пренасят такива оръжия. По същите причини те могат да забранят транзита на конкретни стоки.

Като се има предвид, че забраните на изтезанията или другите форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание и на смъртното наказание се основават на международното право, съответните ограничения на търговията не се уреждат от международни норми. Това отличава Регламент (ЕО) № 1236/2005 от Регламент (ЕО) № 428/2009, по силата на който са установени няколко международни режима за контрол върху износа. Тъй като Регламентът от 2009 г. се отнася до международната сигурност, събирането на разузнавателни данни от държавите членки и трети държави по отношение на химични, биологични и ядрени оръжия и системи за тяхната доставка е добре развито. Що се отнася обаче до оборудването или стоките, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание, малко вероятно е да се извършва подобно събиране на разузнавателни данни и компетентните органи вероятно не разполагат с данните, които са им необходими, за да информират даден износител относно предвижданата крайна употреба.

Когато се прилагат ограничения на търговията, те не трябва да надхвърлят това, което е пропорционално. Това изискване се счита за пречка за прилагането на всеобхватен контрол върху транзита и върху предоставянето на брокерски услуги, свързани с оборудването или стоките, изброени в приложение III или в приложение IIIa, тъй като това оборудване и тези стоки имат законна употреба, но биха могли да се използват съответно за изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание или с цел прилагане на смъртно наказание. Като се има предвид, че тези актове са в нарушение на обществения морал, брокерите, установени в ЕС, следва да не получават ползи от търговия, която насърчава или улеснява тези действия. Затова е необходима забрана на предоставянето на свързани с такива актове брокерски услуги от всички брокери, които са наясно, че подлежащите на контрол оборудване или стоки, които трябва да бъдат доставени на трета държава, но не се намират в ЕС, са или могат да бъдат предназначени за такова използване. Тази забрана ще се прилага също така, ако в изключителен случай компетентните органи разполагат с достатъчно данни, за да информират даден брокер относно предвижданата крайна употреба.

Транзитно преминаващите стоки, които напускат митническата територия на ЕС, с местоназначение в трета държава, са стоки, които са били изпратени от друга трета държава. Забраната за износ на тези стоки за трета държава от икономически оператор, който е наясно, че въпросните стоки са или могат да бъдат предназначени за прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, обикновено се прилага за икономически оператор, който не е установен в ЕС, и поради това следва да бъде приложена в трета държава. Тъй като обикновено на икономическите оператори, които извършват транспортиране на транзитно преминаващи стоки в рамките на митническата територия на ЕС, не се предоставя информация за крайния потребител, не се счита за пропорционално налагането на забрана върху превозвача. Съответно забрана, наложена въз основа на това, че даден икономически оператор знае за предвидената употреба на транзитно преминаващите стоки, изброени в приложение III или в приложение IIIa, не би била подходяща.

3.2.3 Техническа помощ, свързана със стоките, изброени в приложение III или в приложение IIIa

По отношение на техническата помощ, отнасяща се до стоките, изброени в приложение III или в приложение IIIa, понастоящем няма контрол върху предоставянето на такава помощ на трети държави. В Регламент (ЕО) № 428/2009 не се съдържа изрична разпоредба относно техническата помощ, но в определението за износ е включено предаването на (изброени в списък) технологии и софтуер. Въпреки че понятието „техническа помощ“ може да има малко по-широко значение от предаване на технологии, такова предаване е подложено на всеобхватен контрол. С Регламент (ЕО) № 428/2009 се установяват няколко международни режима за контрол върху износа и се разглежда въпросът за международната сигурност. Целта на Регламента е да се предотврати разпространението на химически, биологични и ядрени оръжия и на системите за тяхната доставка. Затова предаването на технологии и софтуер е подложено на контрол, за да се предотврати разработването от дадена държава на собствен капацитет за производството на стоки, които подлежат на контрол от ЕС и които ЕС не желае да изнася за тази държава.

Целта на Регламент (ЕО) № 1236/2005 е да се предотвратят доставките за определени крайни потребители, които ще използват съответното оборудване или стоки с произход от ЕС за изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание или с цел прилагане на смъртно наказание, а не да се предотврати придобиването от трета държава на технологии, свързани с такова оборудване или стоки. Прилагането на всеобхватен контрол върху предоставянето на техническа помощ във връзка с изброените оборудване или стоки не се счита за пропорционално. Като се има предвид, че прилагането на смъртно наказание, изтезания и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание е в нарушение на общественния морал, доставчиците на техническа помощ, установени в ЕС, следва да не получават ползи от търговия, която насърчава или улеснява такива действия. Затова е необходима забрана на предоставянето на техническа помощ от страна на което и да е лице, което е наясно, че подлежащите на контрол оборудване или стоки, с които е свързана предоставената на трета държава техническа помощ, са или може да бъдат предназначени за такова използване. Тази забрана ще се прилага също така, ако в изключителен случай компетентните органи разполагат с достатъчно данни, за да информират доставчика на техническа помощ относно предвижданата крайна употреба на стоките, с която е свързана такава помощ.

3.3 Определение за изтезание и за други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание

Определението за изтезание, използвано за целите на Регламент (ЕО) № 1236/2005, беше взето от Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание (1984 г.). Въпреки че се основава на този международен инструмент, понятието „други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание“ не се съдържа в Конвенцията на ООН. Съдебната практика на Европейския съд за правата на човека показва, че определението в Регламент (ЕО) № 1236/2005 се нуждае от преразглеждане. Съгласно член 52, параграф 3 от Хартата на основните права на ЕС, доколкото в Хартата се съдържат права, съответстващи на правата, гарантирани от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, смисълът и обхватът са същите като тези, посочени в Конвенцията.

Понастоящем определението в Регламент (ЕО) № 1236/2005 обхваща действията, с които се причинява „значителна болка или страдание“, докато в определението за изтезания се посочват „силна болка и страдание“. Вместо да се основава на различни степени на болка или страдание, при разграничаването между двата вида действия следва да се вземат под внимание наличието или отсъствието на намерение за причиняване на болка или страдание и използването на болката или страданието за постигане на цел, включена в определението за изтезание. В свое решение от 13 декември 2012 г. Khaled El-Masri c/у бивша югославска република Македония (иск № 39630/09) Европейският съд по правата на човека постанови следното по отношение на член 3 от Европейската конвенция за правата на човека и се позова на предишна съдебна практика:

„196. За да се обхване от член 3, малтретирането трябва да достигне минимално ниво на тежест. Дали е налице подобно минимално ниво зависи от всички обстоятелства на случая, наред с другото, от продължителността на малтретирането и неговите физически и психически въздействия, както и в някои случаи от пола, възрастта и здравословното състояние на жертвата .... Допълнителни фактори включват целта, за която е нанесено, заедно с намерението или идеята, които стоят зад него....

197. За да се установи дали дадена особена форма на малтретиране следва да бъде класифицирана като изтезание, съдът трябва да вземе предвид разграничаването, което се прави в член 3, между това понятие и понятието за нечовешко или унижително отнасяне. Изглежда такова разграничение е залегнало в Конвенцията, за да може понятието „изтезание“ да бъде отбелязано като нечовешко отнасяне, предизвикващо много сериозно и непосилно страдание... В допълнение към степента на сериозност на отнасянето понятието „изтезание“ предполага, че е умишлено, което е взето предвид в Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, която влезе в сила на 26 юни 1987 г. и според която понятието „изтезание“ означава всяко действие, с което умишлено се причинява силно физическо или психическо страдание или болка на дадено лице, за да се получат от него или от трето лице сведения или признания (член 1 от Конвенцията на ООН) ... “

Целесъобразно е уточни изключването от двете определения на болката или страданието, произтичащи единствено от налагането на законни санкции. Като се има предвид, че лишаването от свобода е, по принцип, законно наказание, Европейският

съд по правата на човека е на мнение, че е задача на съответната държава да гарантира, че условията на задържане са съвместими със зачитането на човешкото достойнство, че начинът и методът на изпълнение на мярката не подлежат задържания на стрес или на тежки условия, чийто интензитет не надвишава неизбежното ниво на страдание, присъщо на задържането, и че предвид практическите потребности на лишаването от свобода, здравето и благосъстояние на задържаното лице са осигурени по подходящ начин. Съдебната практика показва, че кумулативните последици, свързани с условията на задържане биха могли да представляват нарушение на член 3 от Европейската конвенция за защита на правата на човека, по-специално когато килиите са пренаселени и липсват задоволителни санитарни условия. В следните решения на Европейския съд по правата на човека се предоставят някои примери за такива нарушения:

- 15 юли 2002 г., V. Kalashnikov c/y Русия (иск № 47095/99),
- 4 февруари 2003 г. F. Van der Ven c/y Нидерландия (иск № 50901/99),
- 11 март 2004 г., P. Iorgov c/y България (иск № 40653/98),
- 8 юли 2004 г., I. Paşcu и др. c/y Молдова и Русия (иск № 48787/99),
- 20 ноември 2008 г., A. Işyar c/y България (иск № 391/03),
- 2 юли 2009 г., M. Kochetkov c/y Естония (иск № 41653/05),
- 16 юли 2009 г., I. Sulejmanovic c/y Италия (иск № 22635/03),
- 10 януари 2012 г., S. Ananyev и др. c/y Русия (искове № 42525/07 и 60800/08),
- 22 май 2012 г., T. Idalov c/y Русия (иск № 5826/03).

3.4 Изпълнителни или делегирани правомощия

С Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Европейската комисия се предоставят правомощия да изменя приложенията. С изключение на приложение I, Комисията се подпомага от комитет, съставен от представители на държавите членки. Прилага се процедурата по разглеждане, описана в Регламент (ЕС) № 182/2011 (по силата на член 13, параграф 1, буква в) от Регламента).

Комисията направи предложения относно предоставянето на делегирани и изпълнителни правомощия в областта на общата търговска политика (СОМ(2011) 82 и СОМ(2011) 349). През юни 2013 г. Европейският парламент и Съветът постигнаха съгласие относно бъдещата работа по тези предложения на Комисията. Очаква се те да приемат регламент в края на 2013 г., с което, *inter alia*, ще бъде изменен Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета с цел да се предвиди предоставянето на делегирани правомощия.

Въпросът за това дали за измененията на някои приложения към Регламент (ЕО) № 1236/2005 следва да се приложи спешна процедура, обаче не бе разгледан. Комисията счита такава процедура за подходяща, когато се изменят списъците на забранените и подложените на контрол стоки, особено ако на пазара навлязат ново оборудване или стоки и е наложително съответните мерки да се приложат незабавно с цел да се предотврати натрупването на запаси през периода от два месеца (ако той не бъде удължен), с които разполагат Европейският парламент и Съветът за изразяване на евентуални възражения, които могат да имат отношение към тези мерки.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета² бе приет през 2005 г. и влезе в сила на 30 юли 2006 г. В отговор на призивите от страна на Европейския парламент през 2010 г. и на признаци, че лекарства, изнесени от Съюза, са били използвани с цел прилагане на смъртно наказание в трета държава, списъците на забранените и подлежащите на контрол стоки в приложения II и III към този регламент бяха изменени с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1352/2011 на Комисията³. Комисията, подпомогната от експертна група, преразгледа необходимостта от допълнителни изменения на Регламент (ЕО) № 1236/2005 и на приложенията към него.
- (2) Хартата на основните права на Европейския съюз придоби задължителна правна сила с влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември 2009 г.⁴ Определението за „изтезание“ в Регламент (ЕО) № 1236/2005 беше взето от Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание (1984 г.) и продължава да бъде меродавно. Определението за „други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание“, което не се съдържа в Конвенцията, следва да бъде изменено, за да се приведе в съответствие със съдебната практика на Европейския съд по правата на човека. Целесъобразно е също така да се уточни значението на понятието „законни санкции“ в определенията за „изтезание“ и

² Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета от 27 юни 2005 г. относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание (ОВ L 200, 30.7.2005 г., стр. 1).

³ Регламент за изпълнение (ЕС) № 1352/2011 на Комисията от 20 декември 2011 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание (ОВ L 338, 21.12.2011 г., стр. 31).

⁴ ОВ С 303, 14.12.2007 г., стр. 1.

„други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание“, като се вземе под внимание тази съдебна практика и политиката на Съюза по отношение на смъртното наказание.

- (3) С членове 5, 6 и 7 от Регламент (ЕО) № 1236/2005 се създава система за разрешения за износ, чието предназначение е да се предотврати използването на съответните стоки за прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.
- (4) Тези мерки не трябва да надхвърлят това, което е пропорционално. Затова те следва да не пречат на износа на лекарствени продукти, които се използват за законни терапевтични цели.
- (5) Предвид различните характеристики на смъртното наказание, от една страна, и на изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, от друга страна, е целесъобразно да се създаде специфична система за разрешения за износ с цел да се предотврати използването на някои стоки за прилагане на смъртно наказание. В рамките на подобна система следва да се вземе предвид фактът, че редица държави са отменили смъртното наказание за всички престъпления и са поели международен ангажимент по този въпрос. Тъй като е налице риск от реекспорт към държави, които не са направили това, следва да бъдат наложени някои условия и изисквания при издаването на разрешения за износ към държави, които са отменили смъртното наказание. С оглед на това е уместно да се предостави генерално разрешение за износ за износа към държавите, които са отменили смъртното наказание за всички престъпления, и то да се утвърди чрез поемането на международен ангажимент.
- (6) Ако дадена държава не е отменила смъртното наказание по този начин, компетентните органи следва, когато разглеждат заявление за издаване на разрешение за износ, да проверят дали съществува риск, че крайният потребител в държавата на местоназначение ще използва изнесените стоки с цел прилагане на такова наказание. Следва да бъдат наложени подходящи условия и изисквания за контрол на продажбите или прехвърлянията от крайния потребител към трети държави. Ако са налице повече от една доставка между същия износител и същия краен потребител, на компетентните органи следва да бъде разрешено да преразглеждат периодично статута на крайния потребител, например на всеки шест месеца, вместо всеки път, когато се предоставя разрешение, без това да засяга тяхното право да анулират, суспендират, изменят или отнемат разрешение за износ в съответствие с член 9, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1236/2005, когато това е обосновано.
- (7) За да се ограничи административната тежест за износителите, компетентните органи следва да имат правото да предоставят глобално разрешение за всички доставки на лекарствени продукти от износителя до конкретен краен потребител за определен период от време, като посочат количеството, съответстващо на обичайното потребление на стоките от страна на крайния потребител, когато това се счита за необходимо. В съответствие с член 9, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1236/2005 срокът на валидност на такова разрешение следва да бъде не повече от дванадесет месеца с възможно продължаване за максимум дванадесет месеца.
- (8) Предоставянето на глобално разрешение би било уместно също така, когато производител трябва да изнесе лекарствени продукти, подложени на контрол по

силата на Регламент (ЕО) № 1236/2005, за дистрибутор в държава, която не е отменила смъртното наказание, при условие че износителят и дистрибуторът са сключили правнообвързващо споразумение, съгласно което от дистрибутора се изисква да прилага подходящ набор от мерки, гарантиращи, че лекарствените продукти няма да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание.

- (9) Лекарствените продукти, уредени с Регламент (ЕО) № 1236/2005, могат да бъдат предмет на контрол по силата на международни конвенции относно наркотиците и психотропните вещества, като Конвенцията относно психотропните вещества (1971 г.). Тъй като този вид контрол не се прилага за предотвратяване на използването на съответните лекарствени продукти с цел прилагане на смъртно наказание, а за предотвратяване на незаконния трафик на наркотици, контролът върху износа по силата на Регламент (ЕО) № 1236/2005 следва да се прилага в допълнение към контрола по силата на международни конвенции. Въпреки това държавите членки следва да бъдат насърчавани да използват единна процедура с цел прилагане и на двете системи за контрол.
- (10) За да се ограничи административната тежест за износителите, компетентните органи следва да имат правото да предоставят на даден износител глобално разрешение по отношение на стоки, които се контролират, с цел предотвратяване на използването на съответните стоки за изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.
- (11) В съответствие с Регламент (ЕО) № 1236/2005 контролът върху износа не се прилага за стоките, чийто износ се контролира по силата на Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета⁵, Регламент (ЕО) № 428/2009 на Съвета⁶ и Регламент (ЕС) № 258/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁷.
- (12) Необходимо е да се забрани на брокерите в Съюза да предоставят брокерски услуги по отношение на стоки, чийто внос и износ са забранени, тъй като такива стоки нямат друго практическо приложение освен прилагането на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Забраната за предоставяне на такива услуги служи за защита на обществените морални ценности.
- (13) Когато се прилага контрол върху износа, предоставянето на брокерски услуги и предоставянето на техническа помощ във връзка с всяка от изброените стоки следва да бъдат забранени, ако брокерът или доставчикът на техническа помощ е наясно, че съответните стоки са или могат да бъдат предназначени за прилагане на смъртно наказание, когато контролът се прилага за предотвратяване на използването на стоките за прилагане на такова наказание или на изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

⁵ Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета от 8 декември 2008 г. определяща общи правила за режим на контрол върху износа на военни технологии и оборудване (ОВ L 335, 13.12.2008 г., стр. 99).

⁶ Регламент (ЕО) № 428/2009 на Съвета от 5 май 2009 г. за въвеждане режим на Общността за контрол на износа, трансфера, брокерската дейност и транзита на изделия и технологии с двойна употреба (ОВ L 134, 29.5.2009 г., стр. 1).

⁷ Регламент (ЕС) № 258/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за изпълнение на член 10 от Протокола на Организацията на обединените нации срещу незаконното производство и трафика с огнестрелни оръжия, техните части и компоненти и боеприпаси, допълващ Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу транснационалната организирана престъпност („Протокол за огнестрелните оръжия“), и за установяване на разрешения за износ и мерки за внос и транзита на огнестрелни оръжия, техни части и компоненти и боеприпаси (ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 1).

Икономически оператор има основания да подозира, че стоките са или могат да бъдат предназначени за такава незаконна употреба, *inter alia*, ако компетентен орган го е информирал, че стоките са или могат да бъдат предназначени за такава незаконна употреба.

- (14) С цел да се даде на икономическите оператори и на правоприлагащите органи известно време за извършване на промените в техните оперативни процедури, необходими за спазването и прилагането на тези забрани, следва да бъде определен кратък преходен период.
- (15) Целесъобразно е да стане задължително митническите органи да обменят помежду си определена информация и когато открият забранен износ или внос на стоки или износ на стоки, за които не е било предоставено изискваното разрешение, да информират съответните органи с цел налагане на санкции на икономическия оператор, който е извършил нарушението.
- (16) Целесъобразно е да се поясни, че доколкото се отнасят до лични данни, обработката и обменът на информация следва да съответстват на приложимите правила относно обработката и обмена на лични данни в съответствие с правилата, посочени в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁸ и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета⁹.
- (17) С цел приемане на разпоредбите, необходими за прилагането на Регламент (ЕО) № 1236/2005, правомощията за приемане на актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз следва да се делегират на Комисията по отношение на изменението на приложения I, II, III, IIIa, IIIb, IV и V към този регламент. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (18) Уместно е да се включи разпоредба за незабавното прилагане на акта на Комисията, когато, в случай на изменение на приложение II, III или IIIa към Регламент (ЕО) № 1236/2005, са налице наложителни причини за спешност за такова изменение.
- (19) Комисията не закупува оборудване за целите на опазването на закона и обществения ред, тъй като не е отговорна за поддържането на законността и реда, за производства с наказателен характер или за изпълнението на съдебни решения по наказателноправни въпроси. Затова следва да се установи процедура, с която да се гарантира, че Комисията получава информация за оборудване и стоки, които се използват с цел опазване на закона и обществения ред, не са включени в списъка и се предлагат на пазара в Съюза, за да се гарантира, че списъците на забранени и подлежащи на контрол стоки се актуализират, така че да отразяват новите развития. Преди да вземе решение за изменение на съответното приложение, Комисията следва да информира

⁸ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

⁹ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

компетентните органи на държавите членки за всяко надлежно обосновано искане за добавяне на стоки към приложение II, приложение III или приложение IIIa, което тя получава от държава членка,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член I

Регламент (ЕО) № 1236/2005 на Съвета се изменя както следва:

(1) Член 1 се заменя със следното:

„Член I

Предмет

С настоящия регламент се установяват правилата на Съюза, уреждащи търговията с трети държави на стоки, които биха могли да се използват с цел прилагане на смъртно наказание или изтезания и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, и уреждащи също така предоставянето на брокерски услуги и на техническа помощ, свързани с такива стоки.“

(2) Член 2 се изменя както следва:

а) Букви а) и б) се заменят със следното:

„а) „изтезание“ означава всяко действие, с което умишлено се причинява силно физическо или психическо страдание или болка на дадено лице, за да се получат от него или от трето лице сведения или признания, за да бъде то наказано за действие, което то или трето лице е извършило или в извършването на което е заподозряно, или за да бъде то или трето лице сплашвано или принуждавано, или по каквато и да е причина, основаваща се на дискриминация от всякакъв вид, когато такава болка или страдание се причинява от длъжностно лице или друго официално действащо лице или по негово подстрекателство, или с негово явно или мълчаливо съгласие. В това определение не се включват болката и страданието, които произтичат единствено от законни санкции и които са присъщи на тези санкции или настъпват случайно при тях, но се включват болката и страданието, причинени от кумулативните последици от недостатъци на условията на задържане, като например тесни помещения, липса на хигиена или на медицински грижи и помощ, отказ на контакти с външния свят или влошен режим на задържане, независимо от всякакво конкретно или недвусмислено намерение за причиняване на болка или страдание от страна на лицата, които отговарят за затвора или друго място за задържане, дори и ако дадено физическо лице е лишено от свобода в съответствие със закона. Смъртното наказание не се счита за законно наказание при каквито и да са обстоятелства;

б) „други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание“ означава всяко действие, с което се причинява силно физическо или психическо страдание или болка на дадено лице, когато такава болка или страдание се причинява от длъжностно лице или друго официално действащо лице или по негово подстрекателство, или с негово явно или мълчаливо съгласие. В това определение не се включват болката и страданието, които произтичат единствено от законни санкции и които са присъщи на тези санкции или настъпват случайно при тях, но се включват болката и

страданието, причинени от кумулативните последици от недостатъци на условията на задържане, като например тесни помещения, липса на хигиена или на медицински грижи и помощ, отказ на контакти с външния свят или влошен режим на задържане, независимо от всякакво конкретно или недвусмислено намерение за причиняване на болка или страдание от страна на лицата, които отговарят за затвора или друго място за задържане, дори и ако дадено физическо лице е лишено от свобода в съответствие със закона. Смъртното наказание не се счита за законно наказание при каквито и да са обстоятелства;“

б) Буква з) се заменя със следното:

„з) „компетентен орган“ означава орган на една от държавите членки, изброени в приложение I, който в съответствие с член 8 е оправомощен да взема решение по отношение на заявление за разрешение;“

в) След точка и) се добавят следните букви:

„й) „митническа територия на Съюза“ означава територията по смисъла на член 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета *;

к) „брокерски услуги“ означава:

- а) договарянето или уреждането на сделки за закупуване, продажба или доставка на съответните стоки от трета държава за друга трета държава; или
- б) продаването или купуването на съответните стоки, които се намират в трети държави с цел трансфер в друга трета държава.

За целите на настоящия регламент от това определение се изключва единствено предоставянето на спомагателни услуги . Спомагателните услуги включват транспорта, финансовите услуги, застрахователните и презастрахователните услуги и общата реклама и промоция;

л) „брокер“ означава физическо или юридическо лице или съдружие, пребиваващо или установено в държава — членка на Съюза, което извършва услугите, определени в буква к), от Съюза за територията на трета държава;

м) „доставчик на техническа помощ“ означава физическо или юридическо лице или съдружие, пребиваващо или установено в държава — членка на Съюза, което доставя техническата помощ, определена в буква е), от Съюза за територията на трета държава;

н) „износител“ означава всяко физическо или юридическо лице или съдружие, от името на което се изготвя декларация за износ, т.е. лицето, което към момента на приемане на декларацията, притежава договор с получателя в съответната трета държава и притежава необходимото правомощие да вземе решение за изпращането на стоките извън митническата територия на Съюза. Ако не е сключен договор за износ или ако титулярят по договора не действа от свое собствено име, „износител“ означава лицето, което притежава необходимото правомощие да вземе решение за изпращането на стоката извън митническата територия на Съюза. В случай че правото за разпореждане със стоките принадлежи на лице, установено извън Съюза, по силата на договора, на който се основава износът, за износител се смята договарящата страна, установена в Съюза;

о) „генерално разрешение на Съюза за износ“ означава разрешение за износ в определени държави на местоназначение, достъпно за всички износители, които спазват условията и изискванията за ползване, описани в приложение IIIб;

п) „индивидуално разрешение за износ“ означава разрешение, предоставено на един конкретен износител за износ за един краен потребител или получател в трета държава и обхващащо една или повече стоки;

р) „глобално разрешение за износ“ означава разрешение, предоставено на един конкретен износител по отношение на определен вид стоки и валидно за износ към един или повече конкретни крайни потребители или към дистрибутор, когато износителят е производител на стоки, включени в приложение IIIа,;

с) „дистрибутор“ означава икономически оператор, извършващ дейности по търговия на едро с лекарствени продукти или активни вещества, като например закупуване на лекарствени продукти или активни вещества от производители, притежаващи, доставящи или изнасящи такива продукти; дейностите по търговия на едро не включват закупуването от страна на болница, фармацевт или медицинско лице с единствената цел да се предложат лекарствени продукти на обществеността.

* Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 301, 19.10.1992 г., стр. 1).“

(3) След член 4 се вмъква следният член:

„Член 4а

Забрана на брокерски услуги

Забранява се на брокери да предоставят на лице, образувание или орган в трета държава брокерски услуги по отношение на стоките, изброени в приложение II, независимо от произхода на тези стоки.“

(4) В член 5 параграф 1 се заменя със следното:

„1. За износа на стоките, изброени в приложение III, е необходимо разрешение, независимо от произхода на тези стоки. Независимо от това, разрешение за износ не се изисква за стоките, които само преминават през митническата територия на Съюза, по-специално тези, които не получават митническо направление, различно от режим външен транзит съгласно член 91 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета, включително съхранението на стоки с произход извън Съюза в свободна зона от тип I или в свободен склад.

Приложение III включва следните стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на изтезания и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание:

- а) стоки, които се използват главно с цел опазване на закона и обществения ред, и
- б) стоки, за които, като се вземат предвид тяхното проектиране и технически характеристики, има значителен риск да бъдат използвани за изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Приложение III не включва:

- а) огнестрелните оръжия, подложени на контрол по силата на Регламент (ЕС) № 258/2012 на Европейския парламент и на Съвета;
- б) изделията с двойна употреба, подложени на контрол по силата на Регламент (ЕО) № 428/2009; и
- в) стоките, подложени на контрол по силата на Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета.“

(5) В член 6 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи вземат решения относно заявленията за издаване на разрешения по отношение на износа на стоките, посочени в списъка в приложение IIIa, за всеки отделен случай, след като вземат под внимание всички приложими съображения, включващи по-специално обстоятелството дали има заявление за разрешение по отношение на по същество идентичен износ, което не е било удовлетворено от друга държава членка в предходните три години, и съображения относно предвижданата крайна употреба и риска от отклоняване на стоката.“

(6) След член 7 се вмъква следният член:

„Член 7a

Забрана на някои услуги

- 1. Забранява се на брокери да предоставят на лице, образувание или орган в трета държава брокерски услуги по отношение на стоки, включени в приложение III, независимо от произхода на тези стоки, ако брокерът знае или има основания да подозира, че каквато и да е част от тези стоки са или могат да бъдат предназначени за използване за изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание в държава, която не принадлежи към митническата територия на Съюза.
- 2. Забранява се на доставчик на техническа помощ да предоставя на лице, образувание или орган в трета държава техническа помощ по отношение на стоки, включени в приложение III, независимо от произхода на тези стоки, ако доставчикът на техническа помощ знае или има основания да подозира, че някои или всички съответни стоки са или могат да бъдат предназначени за използване за изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание в държава, която не принадлежи към митническата територия на Съюза.“

(7) След член 7a се вмъква следната глава:

„ГЛАВА IIIa

Стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание

Член 7б

Изискване за издаване на разрешение за износ

1. Изисква се разрешение за всякакъв износ на стоки, включени в приложение IIIa, независимо от техния произход. Независимо от това, разрешение за износ не се изисква за стоките, които само преминават през митническата територия на Съюза, по-специално тези, които не са получават митническо направление, различно от режим външен транзит съгласно член 91 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета, включително съхранението на стоки с произход извън Съюза в свободна зона от тип I или в свободен склад.

Приложение IIIa включва стоките, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание и са били одобрени или реално използвани с цел прилагане на смъртно наказание от една или повече трети държави, които не са отменили смъртното наказание. Това приложение не включва:

- a) огнестрелните оръжия, подложени на контрол по силата на Регламент (ЕС) № 258/2012 на Европейския парламент и на Съвета;
  - б) изделията с двойна употреба, подложени на контрол по силата на Регламент (ЕО) № 428/2009 и
  - в) стоките, подложени на контрол по силата на Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета.
2. В случай че за износа на лекарствени продукти се изисква разрешение за износ съгласно настоящия регламент и че този износ подлежи също така и на изискванията за разрешение съгласно международна конвенция за контрол на наркотиците и психотропните вещества, като Конвенцията относно психотропните вещества (1971 г.), държавите членки могат да използват единна процедура за изпълнение на задълженията, които са им наложени с настоящия регламент и със съответната конвенция.

Член 7в

Критерии за предоставяне на разрешения за износ

1. Компетентните органи вземат решения относно заявленията за издаване на разрешения по отношение на износа на стоките, посочени в списъка в приложение IIIa, за всеки отделен случай, след като вземат под внимание всички приложими съображения, включващи по-специално обстоятелството дали има заявление за разрешение по отношение на по същество идентичен износ, което не е било удовлетворено от друга държава членка в предходните три години, и съображения относно предвижданата крайна употреба и риска от отклоняване на стоката.
2. Компетентният орган не издава разрешение, ако са налице разумни основания да се счита, че стоките, включени в приложение IIIa, могат да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание в трета държава.
3. За проверката на предвижданата крайна употреба и на риска от отклоняване се прилагат следните насоки:
  - 3.1. Ако производителят на лекарствения продукт, съдържащ дадено активно вещество, включено в приложение IIIa, подаде заявление за разрешение за износ на този продукт за дистрибутор в трета държава, компетентният орган извършва оценка на договорните споразумения, сключени от износителя и дистрибутора, и на мерките, които те предприемат, за да гарантират, че

лекарствените продукти няма да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание.

- 3.2. Ако се иска разрешение за износ на стоки, включени в приложение IIIa, за краен потребител в трета държава, компетентният орган извършва оценка на риска от отклоняване, като се вземат предвид приложимите договорни споразумения и декларацията за крайната употреба, подписана от крайния потребител, ако се предоставя такава декларация. Ако не се предоставя декларация за крайната употреба, износителят трябва да докаже кой ще бъде крайния потребител и как ще бъдат използвани стоките. Ако износителят не успее да предостави достатъчно информация за оценяване на риска от отклоняване, се приема, че компетентният орган има основателни причини да счита, че стоките могат да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание.

Член 7г

Забрана на някои услуги

1. Забранява се на брокери да предоставят на лице, образувание или орган в трета държава брокерски услуги по отношение на стоки, включени в приложение IIIa, независимо от произхода на тези стоки, ако брокерът знае или има основания да подозира, че каквато и да е част от тези стоки са или могат да бъдат предназначени за използване с цел налагане на смъртно наказание в държава, която не принадлежи към митническата територия на Съюза.
  2. Забранява се на доставчик на техническа помощ да предоставя на лице, образувание или орган в трета държава техническа помощ по отношение на стоки, включени в приложение IIIa, независимо от произхода на тези стоки, ако доставчикът на техническа помощ знае или има основания да подозира, че някои или всички съответни стоки са или могат да бъдат предназначени за използване с цел налагане на смъртно наказание в държава, която не принадлежи към митническата територия на Съюза.“
- (8) Член 8 се заменя със следното:

„Член 8

Видове разрешения и издаващи органи

1. С настоящия регламент се въвежда генерално разрешение на Съюза за износ за определени видове износ, установени в приложение IIIб към настоящия регламент.

Компетентният орган на държавата членка, където е установен износителят, може да забрани на износителя да използва това разрешение, ако съществува основателно подозрение относно способността на износителя да спазва условията на това разрешение или на разпоредба на законодателството за контрол върху износа.

Компетентните органи на държавите членки обменят информация относно всички износители, на които е отнето правото да използват генералното разрешение на Съюза за износ, освен в случай че определят, че конкретен износител няма да се опита да изнесе стоки, включени в приложение IIIa, през

друга държава членка. За тази цел се използва защитена и криптирана система за обмен на информация.

2. Разрешение за износ, който е различен от случаите, посочени в параграф 1, и за който съгласно настоящия регламент се изисква разрешение, се предоставя от компетентния орган на държавата членка, в която е установен износителят, посочен в приложение I. Такова разрешение може да бъде индивидуално или глобално, ако се отнася за стоките, посочени в приложение III или приложение IIIa. Разрешение, което се отнася до стоките, изброени в приложение II, е индивидуално разрешение.
3. Разрешение за внос, за който съгласно настоящия регламент се изисква разрешение, се предоставя от посочения в приложение I компетентен орган на държавата членка, в която е установен музеят. Разрешение, което се отнася до стоките, изброени в приложение II, е индивидуално разрешение.
4. Разрешение за предоставянето на техническа помощ, отнасяща се до стоките, изброени в приложение II, се предоставя от:
  - а) посочения в приложение I компетентен орган на държавата членка, в която е установен доставчикът на услугата, ако помощта се предоставя на музей в трета държава; или
  - б) посочения в приложение I компетентен орган на държавата членка, в която е установен музеят, ако помощта се предоставя на музей в Съюза.
5. Заявителите предоставят на компетентния орган цялата съответна информация, която се изисква във връзка с техните заявления за индивидуално или глобално разрешение за износ или за индивидуално разрешение за внос, така че компетентните органи да разполагат с цялата информация, по-специално относно крайния потребител, държавата на местоназначение и крайната употреба на стоките. Разрешението може да бъде обвързано с предоставяне на декларация за крайната употреба, ако това е целесъобразно.
6. Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 5 в случаите, в които лекарствени продукти се изнасят от производителя за дистрибутор, производителят предоставя информация за договорените условия и предприетите мерки за предотвратяване на използването на тези продукти с цел прилагане на смъртно наказание, информация за държавата на местоназначение и ако е налична, информация за крайната употреба и крайните потребители на стоките.
7. Държавите членки разглеждат исканията за индивидуални или глобални разрешения в срок, който се определя от националното законодателство или практика.“
- (9) В член 11 се добавя следният параграф:

„5. Всички уведомления, които се изискват съгласно настоящия член, се извършват чрез защитена и криптирана система за обмен на информация.“
- (10) След член 11 се вмъква следният член:

„Член 11a

Обмен на информация от митническите органи

1. За целите на управлението на риска в областта на митниците митническите органи обменят съответната информация в съответствие с член 4ж от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията. *
2. Митническите органи уведомяват компетентните органи на съответната държава членка при износа или вноса на стоки, които са забранени по силата на член 3 или 4. Митническите органи информират компетентните органи и в случай на износ без разрешение, посочен в член 5 или 7б.

* Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1).“

(11) Член 12 се заменя със следното:

„Член 12

Изменение на приложенията

В съответствие с член 15а Комисията се оправомощава да приема делегирани актове за изменение на приложения I, II, III, IIIa, IIIb, IV и V. Данните в приложение I относно компетентните органи на държавите членки се изменят въз основа на информацията, предоставена от държавите членки.

Когато в случай на изменение на приложение II, III или IIIa това се налага поради наложителни причини за спешност, за делегираните актове, приемани съгласно настоящия член, се прилага процедурата, предвидена в член 15б.“

(12) След член 12 се вмъква следният член:

„Член 12а

Искания за добавяне на стоки в някои от списъците със стоки

1. Всяка държава членка може да отправи надлежно обосновано искане до Комисията за добавяне на стоки, проектирани или пуснати на пазара за целите на опазването на закона и обществения ред, в приложение II, приложение III или приложение IIIa. Такова искане трябва да включва:
  - а) информация относно дизайна и характеристиките на стоките;
  - б) информация относно всички цели, за които стоките могат да бъдат използвани; и
  - в) информация за международните или национални правила, които ще бъдат нарушени, ако стоките бъдат използвани за целите на опазването на закона и обществения ред.
2. Ако прецени, че в искането не са разгледани една или повече важни точки, или че е необходима допълнителна информация за една или повече важни точки, в рамките на три месеца Комисията може да поиска от държавата членка, отправила искането, да предостави допълнителна информация. Тя съобщава точките, по които трябва да бъде предоставена допълнителна информация.
3. Ако счита, че не е необходимо да се изиска допълнителна информация или, когато е приложимо, при получаване на допълнителната информация, която е поискала, в срок от шест месеца Комисията започва процедура за приемането

на поисканото изменение или информира държавите членки, отправили искането, относно основанията да не започне тази процедура.“

- (13) След член 13 се вмъква следният член:

„Член 13а

Обработка на личните данни

Личните данни се обработват и обменят в съответствие с правилата, установени с Директива 95/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета * и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета **.

* Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

** Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).“

- (14) Член 15 се заличава.

- (15) След член 15 се вмъкват следните членове:

„Член 15а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 12, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от .... г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 12, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 12, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този

срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 15б

Процедура по спешност

1. Делегирани актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъде представено възражение в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегирания акт до Европейския парламент и Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.
  2. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 15а, параграф 5. В този случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането на решението на Европейския парламент или на Съвета, с което се представят възражения.“
- (15) Приложенията се изменят както следва:
- а) В приложение III раздел 4 се заличава.
  - б) Добавя се ново приложение IIIа, чийто текст е посочен в приложение I към настоящия регламент.
  - в) Добавя се ново приложение IIIб, чийто текст е посочен в приложение II към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Считано от 1 януари 2015 г. се прилагат точка 6 от член 1 и частта от точка 7 от член 1, с която се вмъква член 7г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател